

Πεντηκοστή και Άγιο Πνεύμα - Το μέγα γεγονός της Εκκλησίας στην εποχή της μοναξιάς

π. Φιλοθέου Φάρου

Αλλά δεν μπορούν οι άνθρωποι να έχουν μεταξύ τους κοινότητα, κοινωνία, ενότητα, χωρίς να είναι ενωμένοι με Εκείνον που είναι η Κοινότητα, η Κοινωνία, η Ενότητα. Δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική κοινότητα χωρίς να είναι Εκκλησία και χωρίς να έχει αυτή η κοινότητα κι αυτή η κοινωνία σαν ψυχή της το πνεύμα του Θεού.

Χωρίς το πνεύμα του Θεού, δεν μπορεί να υπάρξει Εκκλησία. Το Πνεύμα του Θεού «όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας» (Στιχηρό Εσπερινού Κυριακής Πεντηκοστής) και δεν μπορεί κανείς να δεχθεί το πνεύμα του Θεού έξω από την Εκκλησία.

Έτσι εκτός της Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία. Δεν υπάρχει σωτηρία για τον άνθρωπο που δεν μετέχει στο μυστήριο της Εκκλησίας, που είναι η ενεργοποίηση στη ζωή του στοιχείου της εκκλησιαστικότητας. Επειδή οι διάφορες ανθρώπινες ομάδες πολύ συχνά δεν είναι Εκκλησία και επομένως δεν έχουν το πνεύμα του Θεού, δεν υπάρχει επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, και η έλλειψη

εμπιστοσύνης αναγκάζει τον άνθρωπο να κρυπτογραφή τα μηνύματα που στέλνει στον συνάνθρωπό του, για να είναι έτσι καλυμμένος και να μπορεί να υπαναχωρεί όταν διαπιστώνει ότι ο άλλος απορρίπτει αυτά τα μηνύματα.

Τέτοια είναι η επικοινωνία ακόμη και μεταξύ συζύγων και μελών μιας οικογένειας. Είναι πασίγνωστη η λαϊκιστική συμβουλή «μη λες στον άνδρα σου ότι τον αγαπάς γιατί μπορεί να το εκμεταλλευθεί», και πραγματικά και στα υγιέστερα ζευγάρια ένα μεγάλο μέρος της συζυγικής επικοινωνίας γίνεται με τέτοιες προφυλάξεις και κρυπτογραφήσεις.

Παρόμοια συμβαίνουν και στις σχέσεις παιδιών και γονέων. Οι γονείς πολύ συχνά κάτω από το επιφανειακό μήνυμα «μη απομακρυνθείς από μας δεν θα τα καταφέρεις χωρίς εμάς», κρύβουν το πραγματικό μήνυμα «μη απομακρυνθείς από μας δεν θα τα καταφέρουμε εμείς χωρίς εσένα». Ενώ τα παιδιά κάτω από μια επιφανειακή επαναστατικότητα κρύβουν μια πραγματική επιθυμία να συνεχίσουν την βολική εξάρτηση από τους γονείς.

Είναι τραγική η έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ των νέων, που από τρομερή έλλειψη εμπιστοσύνης ακόμη και για τους συνομιλήκους τους καλύπτουν την έντονη ανάγκη που έχουν για την αποδοχή και την συμπαράσταση τους με την επίδειξη μιας αγέρωχης σκληρότητας.

Το γεγονός της Πεντηκοστής μεταξύ άλλων φανερώνει ότι ένα από τα πρώτα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος είναι η δυνατότητα της επικοινωνίας. Ο άνθρωπος, που έχει το πνεύμα του Θεού, μπορεί να μιλάει και να καταλαβαίνει τη γλώσσα του συνανθρώπου του ξεπερνώντας οποιοδήποτε σχετικό εμπόδιο.

Το περιστατικό του Πύργου της Βαβέλ είναι ως προς αυτό το σημείο το αντίθετο με την Πεντηκοστή στην θεία αποκάλυψη. Στο περιστατικό αυτό φαίνεται, πως ακριβώς ο άνθρωπος που ειδωλοποίησε τον εαυτό του και έτσι έχασε το πνεύμα του Θεού, έχασε ταυτόχρονα και την δυνατότητα να μιλάει και να καταλαβαίνει τη γλώσσα του συνανθρώπου του. Η σύγχυση, που επικρατεί συχνά στην ανθρώπινη επικοινωνία είναι αποτέλεσμα της ανθρώπινης αμαρτίας. Ο Θεός δεν έκανε τους ανθρώπους «αλλόγλωσσους». Αν ο άνθρωπος δεν είχε αμαρτήσει και δεν είχε στερηθεί της Χάριτος, τώρα «πάσα η γη χείλος ην, και φωνή μία πάσι».

Η δυσκολία στην ανθρώπινη επικοινωνία είναι αποτέλεσμα του ανθρωπίνου εγωκεντρισμού, που κάνει τον άνθρωπο να βλέπει όλους τους συνανθρώπους του, ακόμη κι αυτούς που είναι πολύ κοντά του σαν εχθρούς ή σαν ανταγωνιστές, που έχουν αυτό που θέλει να έχει εκείνος ή που μπορούν να του πάρουν αυτό που εκείνος έχει. Αυτό το κλίμα του κρυφού πολέμου κάνει αδύνατη την ανάπτυξη

εμπιστοσύνης.

Αυτή η τραγική ανθρώπινη πραγματικότητα είναι η αιτία της πιο βασανιστικής μοναξιάς, που τελικά είναι το πιο αφόρητο μαρτύριο του σύγχρονου ανθρώπου.

Το πνεύμα του Θεού αποκαθιστά την εμπιστοσύνη και την επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, γιατί δεν είναι πνεύμα ανταγωνισμού αλλά πνεύμα προσφοράς. Ο άνθρωπος που έχει το πνεύμα του Θεού δεν σκέπτεται τι θα πάρει από τον άλλο, αλλά τι θα του δώσει. Δεν βλέπει τον συνάνθρωπό του σαν ανταγωνιστή αλλά σαν συναγωνιστή, δεν προσπαθεί να εξασφαλίσει για τον εαυτό του την καλλίτερη θέση αλλά να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του να την πάρει.

Ένα τέτοιο κλίμα, είναι κλίμα απόλυτης εμπιστοσύνης που δεν έχει ανάγκη από επιφυλάξεις και από κρυπτογραφημένα μηνύματα. Αυτό ήταν το κλίμα της Πεντηκοστής και γι' αυτό έδωσε την δυνατότητα σε όλους να μιλούν και να καταλαβαίνουν όλων τις γλώσσες. Η δυνατότητα της επικοινωνίας είναι ένα χάρισμα του πνεύματος του Θεού που δεν μπορεί να την έχει όποιος δεν έχει αυτό το πνεύμα.

Ο Χριστός ετήρησε την υπόσχεση που έδωσε και την ημέρα της Πεντηκοστής έστειλε στους μαθητές το Πανάγιο Πνεύμα Το Άγιο Πνεύμα επεδήμησε στους Αποστόλους, στην Εκκλησία και δι'αυτών σ' όλους όσοι ανοίγουν σ' αυτό την πόρτα της ψυχής τους. Δια του Αγίου Πνεύματος «πάσα ψυχή ζωούται» και «περικρατείται πάντα τα ορατά συν τοις αοράτοις».

[Πηγή: egoirion.com – αποσπάσματα από το βιβλίο του π. Φιλόθεου Φάρου «Πεντηκοστή: Από την Ανάσταση στην Εκκλησία» εκδ. Ακρίτας]

Πηγή: isagiastriados.com